

Γιάννης Ρεπαπής

Η ιστιοπλοΐα είναι ένα σύνθετο άθλημα που σε ωριμάζει

Ο Γιάννης Ρεπαπής είναι ένας άνθρωπος με μεγάλη αγάπη για τον αθλητισμό και με πολλά ενδιαφέροντα. Μεγάλωσε στη Λέρο. Σπούδασε, ταξίδεψε, έζησε στο εξωτερικό και επέστρεψε στο νησί του για να εργαστεί και να προσφέρει με διάφορους τρόπους. Ένας απ' αυτούς είναι η διδασκαλία στο Παιδικό Τμήμα του Ναυτικού Ομίλου Λέρου, συνεχίζοντας, μαζί με άλλους δασκάλους, την πορεία που χάραξε εδώ και πολλά χρόνια ο ιδρυτής του Ομίλου, Αλέξης Χαραλαμπίδης.

Έχοντας μάθει ο ίδιος το άθλημα στην ιστιοπλοΐας στο Ναυτικό Όμιλο, με πείρα ως ερασιτέχνης και ως αθλητής ανοιχτής θαλάσσης αλλά και ως δάσκαλος ιστιοπλοΐας εδώ και τέσσερα χρόνια, ανταποκρίθηκε πρόθυμα στην πρόσκλησή μας, ήρθε ένα μεσημέρι στο σχολείο και απάντησε στις ερωτήσεις τριών μαθητών μας με χαρά, προσοχή και ειλικρίνεια.

Οι μαθητές που ετοίμασαν τις ερωτήσεις και πήραν τη συνέντευξη είναι (με αλφαβητική σειρά) :

Άννα-Μαρία Αράπη, Στ' 1

Γιώργος Γιώτας, Στ' 1

Άννα Μακρή, Δ' 1

Τα δυο κορίτσια είναι και μαθήτριες του κύριου Γιάννη στο Ναυτικό Όμιλο Λέρου.

Ο Γιάννης Ρεπαπής επίσης υπήρξε μαθητής του σχολείου μας.

Απρίλιος 2024

Επιμέλεια: Ουρανία Καραλή

Παιδιά: *Ευχαριστούμε που δεχτήκατε να σάς πάρουμε συνέντευξη!
Θα σάς κάνουμε τώρα μερικές ερωτήσεις για την ιστιο-
πλοΐα.*

κύριος Γιάννης: Εγώ ευχαριστώ! Χαρά μου να είμαι εδώ μαζί σας.

Παιδιά: *Από πόσο χρονών αρχίσατε να κάνετε ιστιοπλοΐα;*

κύριος Γιάννης: Όταν άρχισα να κάνω ιστιοπλοΐα πρέπει να ήμουν...
γύρω στα οχτώ... δέκα, κάπου εκεί.

Παιδιά: *Πώς αποφασίσατε να κάνετε αυτό το άθλημα και όχι ένα
άλλο; Ποια άλλα αθλήματα σάς αρέσουν;*

κύριος Γιάννης: Μού άρεσε, από παιδί, πάρα πολύ η θάλασσα. Μεγά-
λωσα κι εγώ, όπως κι εσείς, σε νησί. Νομίζω ότι έμαθα να
κολυμπάω σχεδόν ταυτόχρονα που έμαθα να περπατάω,
οπότε η θάλασσα για μένα ήταν πολύ οικείο στοιχείο. Όταν
ήμουν οχτώ-δέκα χρονών, ο Αλέξης ο Χαραλαμπίδης ίδρυσε
το Ναυτικό Όμιλο. Αποφάσισα με τους γονείς μου να το
δοκιμάσω και μού άρεσε, οπότε κόλλησα μ' αυτό! Τότε δεν
είχε και πάρα πολλά αθλήματα που μπορούσε κάποιος να
κάνει, τώρα έχει περισσότερα.

Παιδιά: *Έχετε πάρει μέρος σε αγώνες; Ήταν ωραία;*

κύριος Γιάννης: Έχω πάρει μέρος σε αγώνες. Όσο πήγαινα σχολείο,
κάποια στιγμή, είχε γίνει εδώ στη Λέρο ένα Πανελλήνιο

Πρωτάθλημα Optimist. Είχαν μαζευτεί εκατό Optimist μες στο Λακκί! Ήταν πάρα πολύ ωραία εμπειρία. Είχε πολύ στρες, βέβαια, γιατί φυσούσε πάρα πολύ εκείνες τις μέρες κι εγώ ήμουν ψιλοαρχάριος. Οπότε ήταν και λίγο τρομακτικό... (γέλια) αλλά είχε πλάκα. Ως ενήλικας, κάνω ιστιοπλοΐα ανοιχτής θάλασσας και συμμετέχω κάποια καλοκαίρια σε αγώνες που πάζ από το ένα νησί στο άλλο. Π.χ., ένας αγώνας που έκανα πριν από αρκετά χρόνια ήταν το Rodos Cup, που ξεκινάει από την Κω και καταλήγει στη Ρόδο, με ενδιάμεσες στάσεις Νίσυρο, Τήλο, Χάλκη. Ή είχα συμμετάσχει στο Aegean Regatta, που οργανώνεται από το Υπουργείο Ναυτιλίας, νομίζω, και ξεκινάει από το Βόρειο Αιγαίο. Μια χρονιά που είχα συμμετάσχει, ξεκινήσαμε από τη Χίο και καταλήξαμε στη Λέρο. Κάθε χρόνο είναι διαφορετική η διαδρομή. Και αυτό είχε πολλή πλάκα, ήταν ωραίο με τα μεγάλα σκάφη.

Παιδιά: Σάς αρέσει ν' αγωνίζεστε;

κύριος Γιάννης: Κάποιες φορές, ναι. Έχει αγώνες που είναι ωραίοι -γιατί στον αγώνα έχεις μια πίεση, φτάνεις σε κάποια όρια και κάποια άκρα. Μαθαίνεις εκεί πέρα, έρχεσαι σε καταστάσεις που, αν έκανες απλά βόλτα, δε θα τις ζούσες. Προσπαθείς, είσαι μόνιμα σε εγρήγορση κι έτσι μαθαίνεις πράγματα που σε κανονικές συνθήκες ή συνθήκες κρουαζιέρας δε θα τα μάθαινες. Αλλά, η αλήθεια είναι ότι εμένα, γενικά, δε μού αρέσουν οι αγώνες. Προτιμώ να κάνω ιστιοπλοΐα για την πλάκα μου ή παρέα με φίλους. Αλλά, ναι, είναι πάρα πολύ χρήσιμοι, μαθαίνεις πάρα πολλά πράγματα στους αγώνες. Τα περισσότερα πράγματα που ξέρω να έχω μάθει σε αγώνες.

Εικόνα: Μαίρη Ταχλιαμπούρη, Γ΄ 2

Παιδιά: Πότε ιδρύθηκε ο Ναυτικός Όμιλος Λέρου; Μπορείτε να μάς δώσετε κάποιες πληροφορίες γι' αυτόν;

κύριος Γιάννης: Ο Ναυτικός Όμιλος Λέρου, αν δεν κάνω λάθος, ιδρύθηκε [αρχικά] το 1978, '79, κάπου εκεί. Ο ιδρυτής του είναι ο Αλέξης ο Χαραλαμπίδης, ο οποίος, με το που ήρθε στη Λέρο, θεωρούσε ότι σε όλα τα νησιά πρέπει να υπάρχει ένας Ναυτικός Όμιλος και, όταν συνειδητοποίησε ότι δεν υπάρχει Ναυτικός Όμιλος, είπε «ωραία, ας τον φτιάξουμε!» Μάζεψε τότε τους φίλους του, την παρέα που ήταν τότε, και ίδρυσαν το Ναυτικό Όμιλο Λέρου, όπου άρχισε να μοιράζεται τη γνώση που είχε για τη θάλασσα και για την ιστιοπλοΐα, στην αρχή με τους φίλους του και μετά με άλλο κόσμο που είχε

ενδιαφέρον.

Και κάπως έτσι, αυτό χτίστηκε...χτίστηκε...χτίστηκε... και μετά άρχισαν τα Παιδικά Τμήματα και προσπαθούμε να το συνεχίσουμε τώρα αυτό.

Παιδιά: Σάς αρέσει να είστε δάσκαλος ιστιοπλοΐας;

κύριος Γιάννης: Ναι! Δεν το περίμενα, γιατί δεν το έχω σπουδάσει, απλά το κάνω από ευχαρίστηση, να μοιράζομαι με παιδιά τις λίγες γνώσεις που έχω. Και, ενώ δεν το περίμενα στην αρχή -μού ήταν λίγο περίεργο- με τη βοήθεια του Νίκου του Ροδάτη μπήκα σ' αυτό και μου αρέσει πάρα πολύ, μπορώ να πω πλέον. Βρίσκω πολλή χαρά στην αλληλεπίδραση με τους μαθητές μου.

Εικόνα: Νίκος Μαλέας, Δ' 2

Παιδιά: *Πόσα χρόνια συνεργάζεστε με τον κύριο Νίκο; Πώς είναι η συνεργασία σας;*

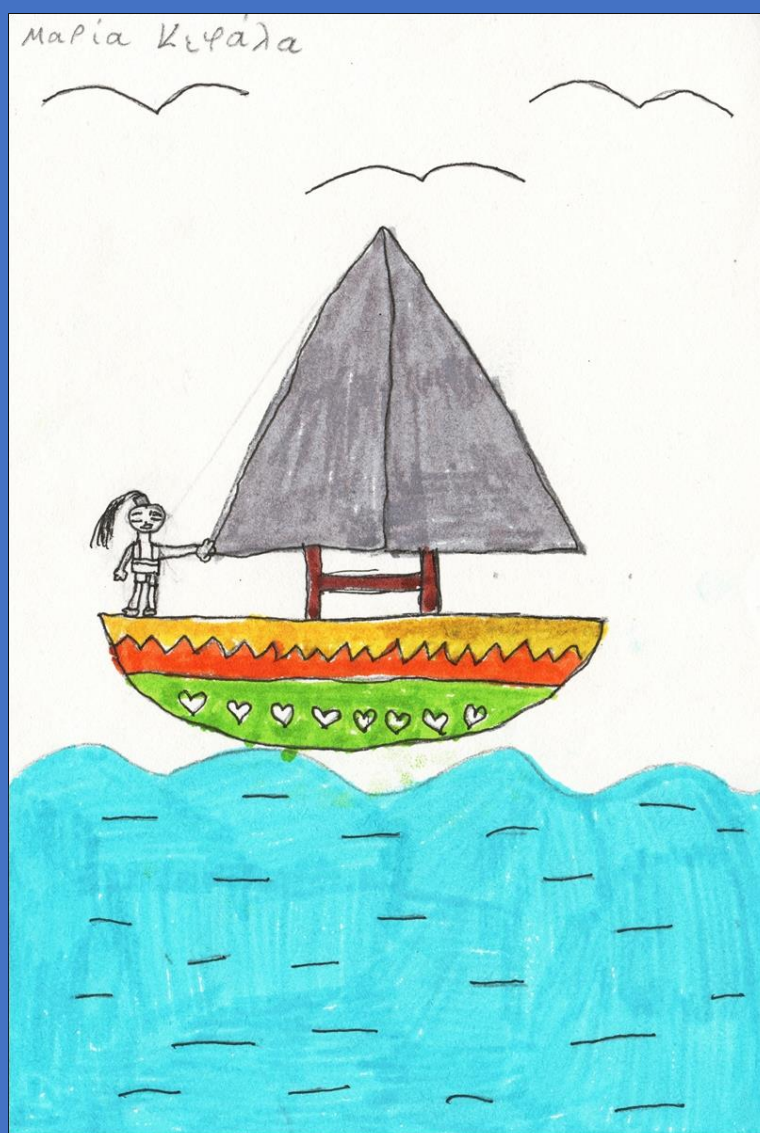
κύριος Γιάννης: Με τον κύριο Νίκο συνεργάζομαι στο Παιδικό Τμήμα ή για τρίτο ή για τέταρτο χρόνο. [Η συνεργασία μας} κυλάει πάρα πολύ ωραία γιατί εγώ τον κύριο Νίκο τον είχα δάσκαλο στο Στίβο, όταν πήγαινα σχολείο. Με ξέρει από τότε που πήγαινα Πέμπτη ή Έκτη Δημοτικού και έχει πάρα πολλή πλάκα, γιατί πηγαίναμε μαζί και ταξίδια για το Στίβο. Τον ξέρω από πάρα πολύ παλιά και χαίρομαι να συνεργάζομαι μαζί του.

Παιδιά: *Θεωρείτε ότι είναι ένα δύσκολο άθλημα η ιστιοπλοΐα;*

κύριος Γιάννης: Η ιστιοπλοΐα είναι ένα δύσκολο άθλημα, γιατί συνδυάζει πάρα πολλά διαφορετικά στοιχεία. Δεν είναι απλό: πρέπει να χρησιμοποιείς το μυαλό σου, χρειάζεται να έχεις κάποιες τεχνικές γνώσεις... Αν κάνεις ιστιοπλοΐα ανοιχτής θάλασσας, πρέπει να ξέρεις και λίγο μετεωρολογία... πώς εξελίσσεται ο καιρός ή πώς εξελίσσονται τα καιρικά φαινόμενα, πώς μπορείς να τα χρησιμοποιήσεις υπέρ σου... Όταν είσαι μόνος στο σκάφος, πρέπει να έχεις στοιχειώδεις γνώσεις, μηχανικής ας πούμε. Δηλαδή, αν γίνει κάποια βλάβη μες τη μέση της θάλασσας, είσαι μόνος σου μέχρι να 'ρθει βοήθεια από τριγύρω. Εντάξει, θα καλέσεις βοήθεια όταν είναι πολύ μεγάλη ανάγκη αλλά, γενικά, είναι μία συνθήκη στην οποία είσαι μόνος σου ή, ανάλογα, με πόσα άτομα κάνεις ιστιοπλοΐα και πρέπει να έρθεις αντιμέτωπος με τα στοιχεία της Φύσης και πρέπει να βρεις λύσεις εκείνη την ώρα που

σου συμβαίνουν πράγματα, Κάποια πράγματα μπορείς να τα προβλέψεις αλλά έχει και πάρα πολλούς απρόβλεπτους παράγοντες, ώστε εκείνη την ώρα πρέπει να πάρεις γρήγορες αποφάσεις χρησιμοποιώντας και το μυαλό σου και το σώμα σου.

Οπότε είναι ένα άθλημα αρκετά σύνθετο. Αν θέλεις να μάθεις καλή ιστιοπλοΐα και τη θάλασσα, θέλει ν' αφιερώσεις χρόνο για διάβασμα, πρακτική... έχει πάρα πολλά. Όπως όλα τα αθλήματα όμως, αν θέλεις να τα κάνεις καλά, πρέπει να βάλεις πολύ χρόνο και μελέτη για να καταλάβεις το τι γίνεται.

Εικόνα: Μαρία Κεφάλα , Δ´ 1

Παιδιά: *Είναι δύσκολο να κρατήσεις ισορροπία πάνω στο Optimist;*

κύριος Γιάννης: Δύσκολο [είναι] για κάποιον αρχάριο αλλά αυτό μαθαίνεται πάρα πολύ γρήγορα. Τα δυο κορίτσια [η Άννα και η Άννα-Μαρία], που έχουν κάνει λίγο ιστιοπλοΐα θα σου πουν ότι στην αρχή νιώθεις «ωπ! Θα πέσω... θα πέσω...» και μετά από μια βδομάδα συνηθίζεις και είναι σα δεύτερη φύση, δεν σκέφτεσαι καν «πρέπει να κρατήσω την ισορροπία μου.» Απλά, κινείται το σκάφος κι εσύ κινείσαι μαζί του.

Ουσιαστικά, μαθαίνεις να μετακινείς το σώμα σου χωρίς να το σκέφτεσαι.

Γίνεται όπως όταν μαθαίνεις να οδηγάς ποδήλατο, για παράδειγμα, που στην αρχή δεν ξέρεις πώς να ισορροπήσεις, έχεις [βοηθητικές] ρόδες από δίπλα και μετά απλά παίρνεις το ποδήλατο και δε σκέφτεσαι «α! Πώς ισορροπώ;...» Απλά το κάνεις. Οπότε, ναι, στην αρχή είναι λίγο δύσκολο αλλά μετά γίνεται δεύτερη φύση.

Παιδιά: *Μπορούν να γίνουν σοβαροί τραυματισμοί σ' αυτό το άθλημα;*

κύριος Γιάννης: Ναι, μπορούν. Η θάλασσα είναι επικίνδυνη. Δηλαδή, το κάνουμε σαν παιχνίδι και τα λοιπά αλλά στην ιστιοπλοΐα μαθαίνουμε πρώτα να σεβόμαστε τη θάλασσα. Είναι ένα επικίνδυνο άθλημα, ειδικά αν κάνεις πρωταθλητισμό ή βρεθείς σε ακραίες καιρικές συνθήκες. Ατυχήματα έχουν γίνει, γίνονται, και είναι κομμάτι του ρίσκου που παίρνουμε, όταν βγαίνουμε στη θάλασσα. Κάποιες φορές ξέρεις τι συνθήκες θα συναντήσεις αλλά, πολύ συχνά, μπορεί να έχεις

αλλαγές του καιρού που δεν είχες προβλέψει και κάποια ζημιά, μια απροσεξία, λίγο να χάσεις τη συγκέντρωσή σου, μπορεί να τραυματιστείς πολύ σοβαρά.

Παιδιά: *Πιστεύετε ότι τα παιδιά, κατά τη διάρκεια του μαθήματος, κατανοούν εύκολα τις οδηγίες και κάνουν αυτό που πρέπει;*

κύριος Γιάννης: Χμ... Ναι και όχι, γιατί, όταν δίνεις οδηγίες σ' ένα παιδί που είναι μέσα σ' ένα σκάφος, ναι μεν σε ακούει αλλά εκείνη την ώρα αυτό που βιώνει κι αυτό που τού συμβαίνει καμιά φορά, ειδικά όταν φυσάει λίγο περισσότερος αέρας, φοβάται το παιδί. Οπότε είναι δύσκολο να σε ακούσει, να καταλάβει αυτό που θα τού πεις, γιατί εκείνη την ώρα μπορεί να είναι σε μία συνθήκη που φοβάται, που είναι σε πανικό και δεν είναι πάντα εύκολο να επικοινωνήσεις εκείνη τη στιγμή και να τού πεις τι είναι καλύτερο να κάνει. Αλλά τα παιδιά, γενικά, ακούνε και έτσι μαθαίνουν κιόλας. Ξέρεις, υπάρχει ένας συνδυασμός, γιατί, καμιά φορά, απ' έξω εγώ μπορεί να βλέπω κάτι αλλά εσύ, που είσαι μέσα στο σκάφος, καταλαβαίνεις κάτι διαφορετικό ή εγώ δεν το βλέπω σωστά. Οπότε, καμιά φορά εγώ κάνω μία σύσταση, να δοκιμάσει να κάνει ένα χειρισμό αλλά το αν θα έχει αποτέλεσμα ή όχι εξαρτάται πάντα, στην πράξη, απ' αυτόν που οδηγεί το σκάφος.

Παιδιά: *Θα αφήνατε ποτέ τα παιδιά να βγουν έξω από τον Κόλπο του Λακκιού μια καλή μέρα με αέρα;*

κύριος Γιάννης: Αν είχαμε καλό σκάφος συνοδείας, θα μπορούσαμε να το κάνουμε, ναι. Δεν το έχουμε κάνει στο παρελθόν; Όταν ήμουν εγώ παιδί, νομίζω το είχαμε κάνει μερικές φορές.

Απλά, είναι μεγάλη απόσταση και θέλει πολύ χρόνο. Είναι, νομίζω, τρία μίλια μέχρι την είσοδο του κόλπου... δηλαδή γύρω στα επτά χιλιόμετρα. Άμα φυσάει πολύ, πας γρήγορα, άμα φυσάει λίγο, θες αρκετή ώρα και δεν είναι εύκολος ο γυρισμός, οπότε θέλουμε ένα ταξίδι δύο ώρες, τρεις... Δεν ξέρω αν μπορούμε να βγούμε απ' τον κόλπο μ' αυτά τα μικρά σκάφη...

Παιδιά: *Η ιστιοπλοΐα μπορεί να είναι και καλοκαιρινό και χειμερινό άθλημα;*

κύριος Γιάννης: Βεβαίως! Έχει να κάνει με τον εξοπλισμό που έχουμε. Δηλαδή, αν θέλουμε να κάνουμε ιστιοπλοΐα το χειμώνα, πρέπει να φορέσουμε στολή, γάντια, να καλύψουμε για να μην έχουμε απώλεια θερμότητας, γιατί είναι κρύο το νερό, αν πέσουμε μέσα. Και όταν φυσάει αέρας... -που θέλουμε να φυσάει για να τρέχουμε. Εντάξει, αν έχει μηδέν βαθμούς, δεν είναι τόσο ευχάριστο! Ενώ το καλοκαίρι όλοι θέλουν να κάνουν ιστιοπλοΐα γιατί είσαι στη θάλασσα, κάνει ζέστη, φυσάει το αεράκι, είναι ωραία...

Φυσικά, μπορούμε να κάνουμε χειμώνα. Π.χ., στις Σκανδιναβικές χώρες, όπου είναι πάρα πολύ καλοί ιστιοπλόοι, ο καιρός δεν είναι και τόσο καλός όσο εδώ. Τον περισσότερο χρόνο έχουν δέκα βαθμούς και κάτω, με βροχή ή χιόνια, παρόλα αυτά βγαίνουν στη θάλασσα, κάνουν ιστιοπλοΐα. Έχει ομίχλη, δεν είναι όπως εδώ, που βγαίνουμε και βλέπουμε μέχρι την είσοδο του Λακκιού. Εκεί μπορεί να έχεις ορατότητα δέκα μέτρα ή πέντε μέτρα, οπότε αυξάνεται ο βαθμός δυσκολίας. Είναι ένα άθλημα που μπορείς να το κάνεις με όλες τις καιρικές συνθήκες, απλά χρειάζεται την

κατάλληλη προετοιμασία.

Παιδιά: *Είναι αλήθεια ότι το χειμώνα έρχονται για μάθημα λιγότερα παιδιά σε σχέση με το καλοκαίρι;*

κύριος Γιάννης: Ναι, είναι αλήθεια, αλλά αυτό έχει να κάνει και με το ότι το χειμώνα υπάρχουν πολύ περισσότερες δραστηριότητες, σχολεία, μαθήματα... Και πολλά παιδιά κρυώνουν ή δεν έχουν τον κατάλληλο εξοπλισμό. Οπότε, σταματάμε τα μαθήματα όταν χαλάει πολύ ο καιρός. Δεν κάνουμε πρωταθλητισμό αυτή τη στιγμή εδώ στον Όμιλο και δεν έχει κάποιο νόημα να σπρώχνουμε τα παιδιά το χειμώνα μ' αυτές τις συνθήκες.

Παιδιά: *Ποια είναι τα μεγαλύτερα εμπόδια που έχετε αντιμετωπίσει στην ιστιοπλοΐα;*

κύριος Γιάννης: Τα μεγαλύτερα εμπόδια;... Χμ... Ας πούμε ότι έχω βρεθεί σε συνθήκες οι οποίες ήταν πάρα πολύ επικίνδυνες και που πάθαμε ζημιές στο σκάφος. Συγκεκριμένα, θυμάμαι ένα ταξίδι από Σάμο προς Πάτμο. Δεν ξέρω αν γνωρίζετε ότι στα μεγάλα τα σκάφη υπάρχει ένα πανί μπροστά που λέγεται μπαλόκι. Είχε δυναμώσει η ένταση του ανέμου. Ενώ είχαμε ξεκινήσει με πέντε μποφόρ, σε κάποια φάση έγινε έξι-εφτά και, σε μια κατηφόρα ενός κύματος, αυτό το πανί, έτσι όπως έγειρε το σκάφος, πήρε νερό μέσα και πήγε να τουμπάρει το σκάφος το μεγάλο. Βέβαια, τα μεγάλα σκάφη δεν τουμπάρουν αλλά βγήκε η καρίνα μας έξω από το νερό και κόπηκε ένα κομμάτι του σκάφους μας. Όταν επανήλθε το σκάφος, η μάτσα πέρασε πάνω από τα κεφάλια μας με πάρα πολλή

δύναμη και ήμασταν τυχεροί που δεν πάθαμε κάτι! Ήταν μια πολύ έντονη στιγμή! Είχε και ένα ναυαγοσωστικό εκεί δίπλα και κάποιοι, που μας είδαν, φωνάξαν να έρθει κάποιος να ελέγξει αν είμαστε καλά. Δεν είχαμε πάθει κάτι αλλά είναι μια εμπειρία που τη σκέφτεσαι μετά και λες «Ούπς! Φτηνά τη γλίτωσα!»

Παιδιά: *Είναι αλήθεια ότι η Ελλάδα τα πάει καλά στους Ολυμπιακούς Αγώνες Ιστιοπλοΐας;*

κύριος Γιάννης: Απ' όσο ξέρω, ναι. Έχουμε καλή παρουσία στους Ολυμπιακούς Αγώνες και συχνά πυκνά έχουμε και μετάλλια και στα 470 και σε Γουίντσερφ, απ' όσο ξέρω. Ναι, η Ολυμπιακή Ομάδα είναι αρκετά καλή. Είμαστε χώρα με θάλασσα, οπότε έχει κόσμο που ασχολείται, έχουμε καλούς αθλητές.

Παιδιά: *Θα παρακολουθήσετε τους Ολυμπιακούς Αγώνες; Ποια αθλήματα σάς ενδιαφέρει περισσότερο να δείτε;*

κύριος Γιάννης: Παρακολουθώ σποραδικά Ολυμπιακούς Αγώνες. Η αλήθεια είναι ότι μου αρέσει περισσότερο να κάνω αθλήματα παρά να τα παρακολουθώ. (Γέλια) Καμιά φορά χαζεύω ιστιοπλοΐα ή πολεμικές τέχνες ή κάποια αθλήματα του Στίβου, που έκανα παλιά και μπορεί να δω για λίγο κάποιους αγώνες. Μου αρέσει να βλέπω δισκοβολία, που έκανα στο Γυμνάσιο.

Παιδιά: *Πιστεύετε ότι η ιστιοπλοΐα και ο αθλητισμός γενικότερα μπορεί να βοηθήσει στην αντιμετώπιση του bullying;*

κύριος Γιάννης: Του bullying;... Πιστεύω πως ναι, γιατί η ενασχόληση με την ιστιοπλοΐα θεωρώ ότι ωριμάζει τα παιδιά. Το να διαχειριστείς ένα σκάφος στη θάλασσα θέλει μια υπευθυνότητα και αυτό σε ωριμάζει, σε κάνει να σκέφτεσαι διαφορετικά. Και, γενικότερα, νομίζω ότι η ενασχόληση με τον αθλητισμό έχει πάρα πολύ θετικές επιδράσεις στα παιδιά, τα κάνει πιο ισορροπημένα. Οπότε, ναι, πιστεύω ότι μπορεί να έχει θετικό αντίκτυπο και για το κομμάτι του bullying. Νομίζω ότι είναι βασικό συστατικό για όλους τους ανθρώπους, πόσω μάλλον για τα παιδιά και τους εφήβους, το να έχουν εκτόνωση μέσω της άθλησης και μέσω του σώματος. Και, όταν το σώμα δεν εκφράζεται, τότε δημιουργείται μια σειρά από προβλήματα και θα μπορούσε κάποιος να πει ότι ένα απ' αυτά είναι και το bullying.

Παιδιά: Ευχαριστούμε πάρα πολύ!

Εικόνα: Θεοδώρα Καλανδράνη , Γ΄ 1